

L'altra Anioia, al sud d'Itàlia

Anoia és també el nom d'un petit municipi del sud del país transalpí, ubicat a la regió de Reggio Calabria, una de les més pobres d'Itàlia

No es coneixia massa la seva existència, però l'Anoia té un germà bessó, almenys pel seu nom. Al sud d'Itàlia, lluny dels grans indrets de renom turístic del país transalpí, hi ha Anoia, un petit poble que compta fins i tot amb un parell de pàgines web i la seva petita aportació a la història d'Itàlia. LA VEU us convida a un viatge lluny, i a la vegada molt a prop.

JORDI PUIGGRÒS

La paraula "Anoia" té 197.000 entrades registrades al cercador Google d'Internet. Són moltes, però la majoria fan referència a l'Anoia que tots coneixem sobradament, en el terme toponímic de la paraula. Hi ha, a Espanya mateix, altres municipis que tenen un nom similar, com una "Noia" a Galícia, ben a prop de A Coruña. El que potser molts no coneixien és que també existeix una altra "Anoia", amb totes les lletres, ubicada molt lluny de Catalunya, tot i que avui les distàncies a Europa s'han reduït moltíssim gràcies als avenços de les comunicacions.

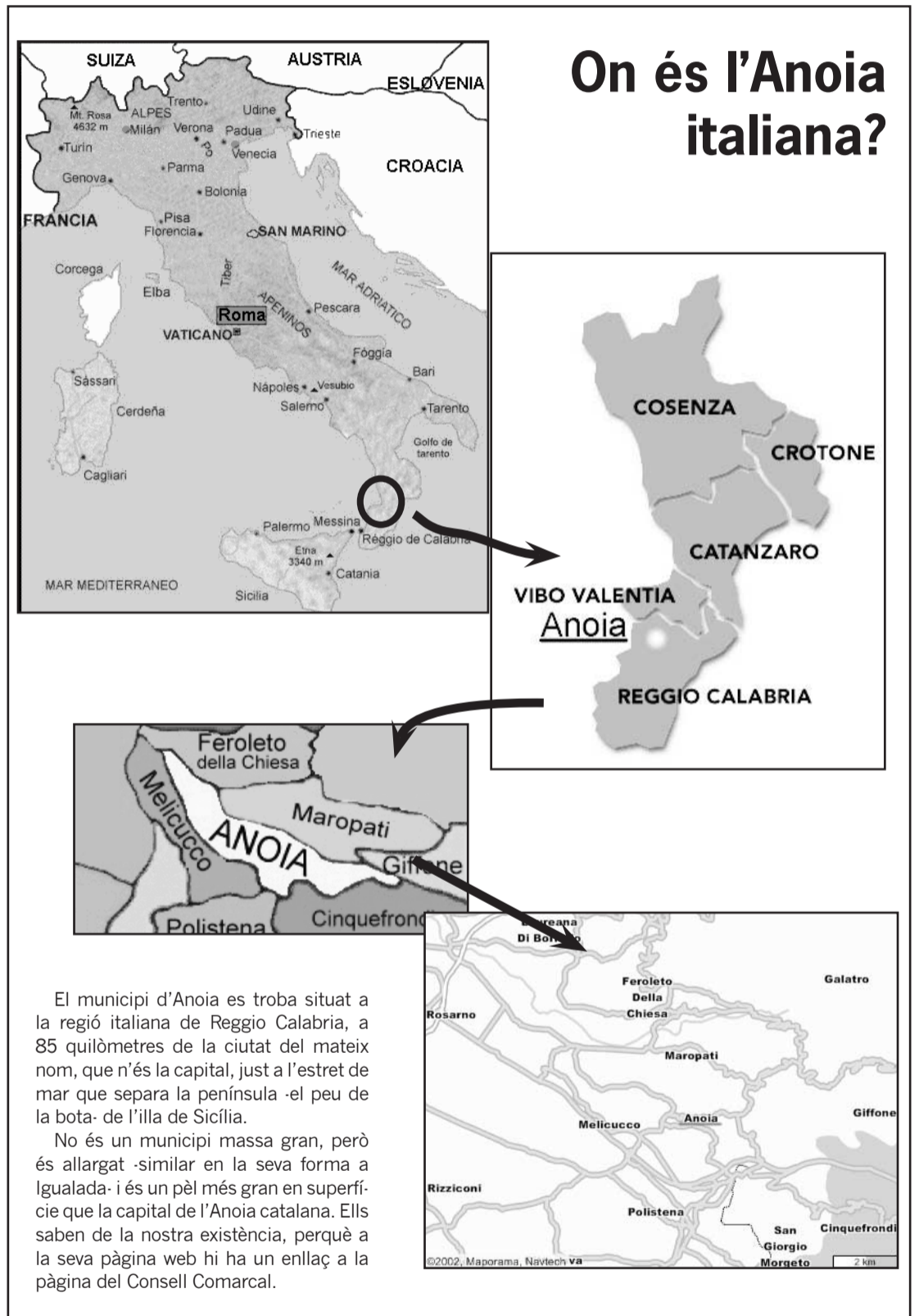
Al sud d'Itàlia, gairebé al final de la "bota" del país transalpí, hi ha Anoia, un poble de no massa grans dimensions que és fàcil de trobar per a qualsevol aficionat a la geografia, o simplement a través d'Internet. Pel que hem pogut esbrinar, és un poble amb moltíssima història, amb un ampli calendari d'activitats al llarg de l'any, amb personatges il·lustres de la història italiana i amb algunes coses -no massa, certament- per veure. LA VEU porta alguns dies mantenint-hi un contacte, i és molt possible que en les pròximes setmanes ens facin arribar un complet article i l'alcalde (síndac en italià), Alessandro Demarzo, ens expliqui de primera mà què en podem saber de la seva Anoia, tan lluny, i tal vegada tan aprop, de nosaltres. No consta, almenys oficialment, que hi hagi hagut mai un contacte ferm amb aquesta Anoia, malgrat la proliferació d'agermanaments de moltes

viles anoiènques amb d'altres d'estrangeres. Sense anar més lluny, Igualada està agermanada amb una població italiana del nord (Lecco) i Vilanova del Camí, amb una altra del centre-nord (Calcinaia). No es coneix, però, cap més vincle important amb les nostres terres. Sobta, però, que a la pàgina web de l'Ajuntament d'Anoia hi hagi un "link" -un espai de connexió- amb la pàgina web www.anoia.net, que és la del Consell Comarcal de l'Anoia. L'esmentat vincle diu simplement "Anoia (Spagna)". És a dir, ells almenys ens coneixien.

Una vila amb similituds amb la Conca d'Òdena

Anoia forma part de la província de Reggio Calabria, composta a partir de dos nuclis habitats: Anoia (que n'és el principal) i Anoia superior (gairebé un llogaret). El municipi està situat a la dreta del riu Sciarapòtam, cap al pla del Límina, amb una posició eminent amb respecte al riu i en una mena de Conca -trobeu-hi similituds geogràfiques amb Igualada i la Conca d'Òdena- a una altitud de 256 metres. Entre els dos nuclis hi ha una distància aproximadament d'un quilòmetre.

El municipi es troba a la cruïlla de camins -una altra coincidència- de la ruta Anoia-Melicucco-Rizziconi i de la carretera nacional d'Acquaro. El territori, de 10,09 kilòmetres quadrats -una mica més gran que Igualada- s'estén en el marge intern de la conca del Tauro, en la confluència del torrent de Sciarapòtam amb el riu

de Metramo.

Si Anoia, per les seves dimensions, no és gaire coneguda -ni tan sols pels italians- sí que la regió on es troba, Reggio Calabria, té més adeptes, en part gràcies a la història universal i en esdevenir protagonista d'algunes de les obres més importants de la literatura, com "L'Odissea", d'Homer.

De fet, la gent de Reggio Calabria li pot donar gràcies als "Bronzes de Riace", les dues estu-pendentes estàtues gregues recuperades en el mar i exposades, a partir dels anys 80, en el Museu

Nacional de la Magna Grecia de Reggio Calabria. Gràcies a l'atracció irresistible exercida per aquestes obres d'art (una de les quals atribuïda a Fidias, gran escultor grec del segle V a. de C.), han arribat a Calàbria centenars de milers de visitants. D'aquesta manera, molts d'ells han finalment descobert, amb gran sorpresa, una terra bellíssima, un mar encara lliure de contaminació, una naturalesa exuberant i per moments salvatge, i un gran nombre d'obres d'art arquitectòniques i artístiques, de gran qua-

litat.

Un exemple és el Codex Purpureus, excepcional llibre litúrgic grec del segle VI conservat en el Museu Diocesà de Rossano, escrit amb lletres platejades i il·lustrat amb esplèndides i elegantíssimes figures i escenes religioses. L'espectacular costa de Tropea sobre el mar Tírrè representa una sorpresa impressionant per a qui la veu per primera vegada. I això que Calàbria està banyada també pel mar Jònic. Sobta trobar-hi, gairebé mig amagada, una altra Anoia.

Vista de la pàgina web del Comune di Anoia (ajuntament)